

danske folkestyre for. Men jeg har som sagt svært ved at se regeringens vilje til dialog og selvrefleksion. Præmissen i alle udtalelser synes at være: Vi er bedre end jer, vores værdier er bedre end jeres. Det forstår I ikke, men vi skal nok lære jer det. Det er ikke den eneste årsag til problemerne, men jeg synes, det er en meget stor blokering for den nødvendige dialog. Og jeg håber, at tiden, de kommende måneder og år, i Danmark vil føre til, at ytringsfriheden bruges til det, den er egnet til, netop til åben kritik og til selvkritik, som er forudsætningen for demokratiets udvikling.

Langt fra den globale dagsorden, som Danmark har stået på i det forgangne år og har måttet koncentrere store kræfter om, vil jeg nu vende mig til den del af statsministerens redegørelse, der handler om Færøerne og det såkaldte rigsfællesskab. Her tegner statsministeren et velkendt billede af, at forholdene er moderniserede, og at man har skabt fornyelse i forholdet mellem Danmark og Færøerne, ikke mindst med to nye love, som vi brugte meget tid på for præcis et år siden her i Folketingssalen. Jeg kan ikke genkende det billede, statsministeren tegner, og derfor synes jeg, at vi skal se lidt på fakta i denne sag.

Jeg deler hr. Lars-Emil Johansens glæde over, at man er begyndt at bruge begrebet folkenes selvbestemmelsesret, som statsministeren også kom ind på i sin redegørelse i dag. Men jeg håber også, at det følges op med, at når man har erklæret sig som tilhænger af princippet om folkenes selvbestemmelsesret, har det også nogle konsekvenser. Og konsekvensen må jo være, at Danmark så også følger de internationale konventioner og resolutioner, der er lavet i FN, f.eks. at folkenes selvbestemmelsesret jo også betyder, at et folk har ejendomsretten til sine egne ressourcer, og at man har mulighed for frit at vælge sin fremtidige udvikling uden økonomisk eller administrativt pres. Så det håber jeg bliver hvad man kan udlede af denne sag.

Når statsministeren så nævner de her to nye love, som bliver sagt at være en nyskabelse, må jeg stadig væk erklære mig meget uenig. Og lad os se lidt på fakta: Den her såkaldte overtageslov, der er vedtaget, er vel egentlig ikke andet end den grønlandske hjemmestrellov fra 1979, der såmænd nu også gælder for Færøerne. Man har haft mulighed for at overtage sager på Færøerne og i Grønland i mange år, og det er ikke det – kan man sige – der har været problemet i landenes udvikling.

Den anden lovgivning er denne udenrigspolitiske bemyndigelseslov, og der må jeg altså sige, at det ganske enkelt ikke er rigtigt, at man siger, at den er en nyskabelse, der giver Færøerne en bedre stemme og en større plads på den internationale scene.

Kl. 19.45

Færøerne har hidtil lavet aftaler med andre lande, handelsaftaler, kulturaftaler, og endda haft medlemskab i internationale organisationer i eget navn. Det, der er sket – og nu har den her lovgivning virket i et år – er, at man nu ikke længere kan indgå aftaler i eget navn. Nu er det aftaler på vegne af Danmark under navnet kongeriget Danmark, for så vidt angår Færøerne.

Vi har allerede fået konkrete eksempler på, at det ikke er en nyskabelse. Der blev lavet en handelsaftale med Island, før de her love trådte i kraft. Den aftale kunne ikke sættes i kraft efter den nye ordning, men man måtte søge tilbage til den gamle ordning henvisende til, at den her nye lovgivning ikke giver Færøerne mulighed for at agere i sager, der ikke er overtaget.

Vi har også andre aktuelle sager, som i hvert fald er betegnende for problemerne, som stadig væk er gældende på det udenrigspolitiske område. En aktual sag er Greenpeaces pres på Danmark for at få Danmark til at støtte et forbud mod dybhavstrawling i det nordlige Atlanterhav. Der har jeg forstået, at regeringen støtter det initiativ, mens Færøerne og Grønland er imod.

Jeg forstår godt den konflikt. Jeg forstår godt Danmarks interesser, men det er et eksempel på, at denne nye lovgivning overhovedet ikke har løst de konflikter, som vi står i. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han har taget skridt til at forsøge at få ændret den danske regerings holdning, så den kommer til at være i samsvar med Grønlands og Færøernes interesser.

Det andet store spørgsmål er EU-udviklingen, som statsministeren også nævner i sin redegørelse. Den her såkaldte nyordning har jo absolut ikke ændret de store problemer, der kommer af, at Danmark integrerer sig mere og mere i EU, og at Færøerne og Grønland står udenfor.

Hvis man nu laver en slanket udgave af forfatningstraktaten og indfører flertalsafgørelser på vigtige områder, så bliver det jo også på områder, som Danmark i dag og efter den nye lovgivning også har fuld myndighed over på vegne af Færøerne og Grønland.

Det er et stort problem. Det er ikke, fordi Danmark gør det af ond vilje, men det er et pro-